מאור ושמש — אמור

במדרש רבה ד"א אמור אל הכהני' הה"ד יראת ה' טהורה עומדת לעד אמר ר' לוי מיראה שנתיירא אהרן מלפני הקב"ה זכה ונתנה לו הפרשה הזו שאינה זזה ממנו ולא מבניו ולא מבני בניו עד סוף כל הדורות וכו'. צריך להבין שלכאורה נראה שבעו"ה נפסק זאת שכלנו טמאי מתים ודברי התנאים ברוח הקודש נאמרה ונראה בזה ע"פ מה דאיתא בגמרא מנין לבעל קרי שאסור בדברי תורה ודרש הגמ' שאף לר' יהודא שאינו דורש סמוכים בכל התורה במשנה תורה דרש ולמדו בגמרא מן והודעת לבניך ולבני בניך וסמיך לי' יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב מה להלן ברתת ובזיע ובאימה וביראה אף כאן באימה וביראה ברתת ובזיע נמצא למידין מכאן שאי אפשר לו לאדם שישיג תכלית יראת ה' אלא אם נזהר בטבילת עזרא וכן פרש"י למעלה בד"ה שאני בהמ"ז הביא רש"י לשנא אחרינא שאני תפלה דלית בי' קבלת מלכות שמים אבל ק"ש דאית בי' קבלת מ"ש שמקבל את הש"י לאדון ולמלך מיוחד אסור להרהר בו עד שיטבול הרי שבלתי אפשר לידע מההיא יראה שילמוד ויתפלל ברתת ובזיע כי אם שיהי' נזהר בטבילת עזרא ואם הוא לומד או מתפלל ואינו נזהר בטבילה זו אי אפשר בשום אופן להגיע לגופי תורה ומצות ואם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל לבוא חלילה עי"ז לידי אפיקורסות ובזמנים הקודמים שהי' דבר ה' יקר בימים ההם ולא היו יודעים מיראת הרוממת כלל זאת הי' מחמת שהיו לומדים תורה ולא נזהרו בטבילה זו והכת ש"ץ ימ"ש שהיו אז בימים ההם ומזה נעשו אפיקורסים שלמדו ספרי קבלה בטומאת הגוף והיה העולם שמם עד שבאו שני המאורות הגדולים לעולם הבעש"ט הקדוש ואדמ"ור הרב רבינו אלימלך נבג"מ והם פתחו שער לה' צדיקים יבואו בו שלא יהרהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבול עצמו לקריו שחכמי הגמרא לא בטלהו אלא מפני שאין רוב הציבור יכולין לעמוד בה אבל אותן האנשים הרוצים להשיג גופי התורה ומצות צריכין להיות נזהר מאד בטבילה זו ועוד זאת אנו למידין מסמיכת הכתובים והודעת לבניך ולבני בניך וסמיך לי' יום אשר עמדת וכו' שזאת ג"כ בלתי אפשר ללמוד לתלמידים ולהכניס בלבם יראת ה' אם אינו נזהר בטבילה זו הכלל העולה מזה מי שהוא לומד פשטות התורה בלתי טהור אזי אינו יכול להשיג בשום אופן מה היא יראה ומי שהוא לומד ספרי קבלה ואינו זהיר בטבילה זו יוכל לבוא חלילה לידי אפיקורסות והוא מטמא נפשות ישראל הנגררים אחריהם אבל אם האדם מקדש ומטהר עצמו מקטנותו וכל ימיו הוא לומד על טהרת הקודש הוא משיג יראת הרוממות והוא יכול לקרב את נשמת ישראל להבורא ב"ה ולהכניסם בגופי התורה ומצות ויראת שמים ואור קדושתו מופיע על תלמידיו ותלמידי תלמידיו ההולכים בעקבותיו עד סוף כל הדורות ועינינו הרואות אשר עדיין זורח בעולם אור קדושות שני המאורות הנ"ל וזהו פי' המדרש הנ"ל הה"ד יראת ה' טהורה עומדת לעד ר"ל כשיראת ה' טהורה ר"ל שלומד בטהרה שהוא זהיר בטבילת עזרא כנ"ל היא עומדת לעד אמר ר' לוי מיראה שנתיירא אהרן מלפני הקב"ה זכה ונתנה לו הפרשה הזו שאינה זזה ממנו ולא מבניו ולא מבני בניו עד סוף כל הדורות פי' ע"י שאהרן נהג עצמו בקדושה ובטהרה כל ימיו השיג פנימיות היראה כ"כ שאור קדושתו מופיע על תלמידיו ותלמידי תלמידיו עד סוף כל הדורות וזה פי' הפסוק ג"כ אמור אל הכהנים בני אהרן פי' שתאמר לעובדי השם שמכונים בשם כהן שיהיו תלמידי אהרן שגם הם יתנהגו על טהרת הקודש כמו אהרן ואז לנפש לא יטמא בעמיו ר"ל שלא יטמא שום נפש מישראל המתקרבת אליו ואדרבה שיקרב נשמות ישראל להבורא ית' ואור קדושתו יופיע עד סוף כל הדורות כנ"ל.

ועשיתם ביום הניפכם את העומר כבש תמים בן שנתו לעולה לה' יש לרמוז בפסוק זה כי הנה ידוע בספרים הקדושים אשר בלילי פסח נפתחין מוחין עלאין ואח"כ במשך ימי הספירה בכל יום צריך האדם ליכנס בשער אחד משערי הקדושה עד חג השבועות שאז היא הקדושה הגדולה קדושת קבלת התורה ומי שערב לבו לגשת אל הקודש והוא מעובדי ה' ושומרי מצותיו יוכל לשער בעצמו שנתתוסף לו תוספת קדושה בימים ההם אכן צריך האדם להמשיך על עצמו הקדושה שתהי' לו השארה על משך כל השנה וזהו ועשיתם ביום הניפכם את העומר שאז היא ההתחלה מימי הספירה וליכנס בשערי הקדושה כבש מלשון ועלה בכבש שתעשה לך מעלה ומדריג' שתמשוך על עצמך קדושה כ"כ בן שנתו שתהי' לך על כל השנה כולה מהשארת הקדושה לעולה שתוכל לעלות.

ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם אני ה' אלהיכם הדקדוק הוא מה ענין פאה לבין מועדות עוד יש לדקדק למה כתוב הכתוב לשון פאה דווקא ולא אחד משארי לשונות המורין ג"כ על לשון סוף ולהבין זאת נקדים תחילה הפסוק וספרתם לכם ממחרת השבת כו' עד ממחרת השבת כו' ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה כו' גם כאן אינו מובן שאמר הכתוב שני עשרנים ונוכל לטעות ולפרש שכל אחת תהי' משל שני עשרונים וטוב היה לו לומר עשרון עשרון הלחם אחת ונקדים עוד הפסוק של פ' קדושים לא תקיפו פאת ראשכם וכו' וצריך להבין טעם מצוה זו ונראה בכ"ז דעיקר עבדות ה' הוא להמתיק הגבורו' בשרשן ולהמשיך החסדים עליונים על כנ"י הי"ג ת"ד הלבנונית עליון כמו שכתוב ושער רישיא כעמר נקי וזהו כוונת הספירה שאנו סופרים חמישים יום שנזכך עצמינו בימי הספירה כדי שנזכה

להשגות התורה בחג השבועות ועד הוד הוא התפשטות ויסוד הוא הכוללות ומלכות הוא כללות דכללות לכן נקראת מלכות כלת וצריך האדם לתקן מעשיו בימי הספירה עד ל"ג ימים שהוא שבוע חמישי שבספירה שהוא הוד שבהוד שכל אחד הוא כלול מעשר לכן עיקור תיקון המדות היא עד ל"ג בעומר ומכאן ואילך מתחיל להתנוצץ אור חג השבועות וזהו שאיתא ג' גרנות למעשר בהמה ואחד מהן כפרוס עצרת דהיינו ט"ו יום קודם לעצרת שט"ו יום קודם עצרת מתחיל להתנוצץ אור החג ואם בני ישראל מתקנים מעשיהם בימי הספירה יכולים להמשיך בחג הי"ג ת"ד הלבנונית עליון ויכולים לשמוע הקולות כמו בסיני כמו שכתוב קול גדול ולא יסף דהיינו שאינו פוסק לעולם ומי שהוא מקרב את הכנ"י לאביהם שבשמים יוכל להמשיך הי"ג ת"ד שהן ושער רישי' כעמר נקי ועמר הוא בגימטריא ש"י וזהו עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות היינו שיוכל להמשיך הי"ג ת"ד שהן ושער רישי' כעמר נקי שעמר הוא בגימ' ש"י וזהו עמר לגלגולת היינו שהשערות תלויין במוח ואיתא בכוונת שבחג השבועות נתגלה עולם הכתר ולהבין זאת מעט הוא עפ"י מה דאיתא בגמרא לעולם יכנס אדם שני פתחים ויתפלל שני פתחים ס"ד אלא שיעור שני פתחים והפירוש הוא כך כי השער אשר בו נכנסים לעבודת ה' הוא היראה דהיינו שתחילה צריך לירא מפני השי"ת יראת העונש דאית דין ואית דיין וזהו יראה החיצוניות ולאו יראה עיקרית ויש עוד שער אחד לכנוס בו לעבודת ה' היא אהבה ואהבה כזו היא ג"כ בחי' יראה דהיינו שירא לעבור על המצות פן יהיו נגד רצונו ית"ש ומי שהוא רוצה לכנוס בשני שערים אלו דהיינו מי שהוא רוצה לכנס בחדרי תורה ועבודה צריך לכנס תחילה דרך שני שערים אלו וזהו לעולם יכנס אדם שיעור שני פתחים ויתפלל שצריך לכנוס בשני שערים אלו יראה ואהבה וזה זה השער לה' צדיקים יבואו בו ר"ל ע"י שיכנס בשער אחד משני שערים אלו ושוקד על העבודה הוא הולך ממדריגה למדריגה עד שנוחל ש"י עולמות היינו שיוכל להמשיך הי"ג ת"ד שהן ושער רישי' כעמר נקי ומצינו שא"א הי' עובד את השי"ת מאהבה ונכנס בתחילת עבודתו בשער אהבה ויצחק שהיה עובד את השי"ת מיראה נכנס בתחילת עבודתו בשער היראה וכל אחד היה הולך ממדריגה למדריגה במדתו עד שהשיג השי"ת עולמות היינו הי"ג ת"ד ויעקב היה הבריח התיכון בחי' דעת ודעת הוא במקום כתר שהוא היה מחבר שני השערים יחד ושני פעמים ש"י עולה בגימטריא כתר לכן יצא ממנו י"ב שבטי יה והוא המקור של הי"ב שבטים וכולם יחד הן י"ג לכן אומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ואחד בגימ' י"ג והעשר קדושות מתתא לעילא מתחילין במלכות ומלכות הוא בחי' יראה ושני שערים הנ"ל שער אהבה ושער היראה שניהם הם בחי' יראה כנ"ל ויראה היא שם אלהים ופאה בגימ' אלהים והן שני פאות שהן שני שערים ושני פעמים אלהים בגימ' עק"ב ועם היו"ד אותיות של השמות אלהים בגימ' יעקב דהיינו שיעקב הוא המחבר לשני פאות אלו שכל אחד עולה עד ושער רישי' כעמר נקי ונתגלה הכתר ששני פעמים ש"י עולה בגימ' כתר כנ"ל לכן צותה התורה הקדושה לא תקיפו פאת ראשכם ר"ל שלא תגרמו ח"ו שהפיאות יתפרדו מן הראש אלא שפרו מעשיכם בדרך שני פאות אלו ויהיו תלוין ועומדין במוח ויוכלין להמשיך הי"ג ת"ד וזהו עד ממחרת השבת וכו' והקרבתם פי' לאחר שתזככו עצמיכם בימי הספירה והקרבתם וכו' ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים ולחם הוא רומז לי"ג ת"ד שלח"ם בגימ' מזל"א והיינו לחם תנופה שתים ר"ל מזל עליון ומזל תחתון שני עשרנים סלת תהיינה פי' שני שערים אלו שער יראה ושער אהבה ששניהן הן בחי' מלכות כנ"ל שהיא עשירית לספירה סלת תהיינה שיתקנו מעשיהם בימי הספירה דרך שני שערים אלו עד שיהיו ברורים ומנוקים מכל סיג ויהיו תלויין במוח שהוא ושער רישי' כעמר נקי ויתחברו שני השערים יחד ויתגלה הכתר בחג השבועות ששני פעמים ש"י עולה בגימ' כתר לכן סמך הכתוב לחג השבועות ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצור ר"ל שבכל דרכך אפילו בקצרות השדה תראה שהפיאות לא יתפרדו ח"ו מהמוח והבין.

במדרש רבה אמר ר' לוי הרי שחרשת וזרעת ועדרת וכסחת וקצרת ועמרת ודשת ועשית תבואה בגרנין אם אין הקב"ה מוציא לך מעט רוח שתזרה מהיכן אתה חי הוי אם אין אתם נותני' לי אלא שכר הרוח הוי מה יתרון לו שיעמול לרוח ר"ש ברבי נסב איתתא צווח ר' לכל רבנין ולא צווח לבר קפרא וכו' עד דלא תימר למיגס אתיתי אלא על דלא צווחא יתי עם חבירי אמר ר' אלעזר כתיב ולא אמרו בלבבם וכו' ישמור לנו מרוחות רעות ומטללים רעים ואימתי באלו שבע שבועות שבין פסח לעצרת תני ר' חייא שבע שבתות תמימות תהיינה אימתי הן תמימות בזמן שישראל עושין רצונו של מקום וכו' ד"א והבאתם את עומר וכו' ולהבין למה הביא המדרש מעשה דבר קפרא כאן ומה שייכות מעשה זו לעומר ונראה דימי ספירה הן מורים על האחדות כדאי' בספרי' הקדושים ולכן מתו תלמידי ר' עקיבא בן פסח לעצרת מפני שהימים אלו מורין על האחדות והן לא נהגו כבוד זה לזה ולכן הביא מעשה דבר קפרא באמצע דרשות העומר שלא חרה לבר קפרא אלא על שלא הזמין אותו עם חביריו שבימי הספירה צריך האדם לתקן מדה זו של האחדות ועי"ז זוכה להשגות התורה בחג השבועו' כמו שכתוב ויסעו מרפידי' ויבואו מדבר סיני ויחן שם ישראל נגד ההר ופרש"י שהיו כולן בלב אחד כאיש אחד ולכן זכו להשגות התורה במ"ת ואח"כ הביא המדרש שבע שבתות תמימות אימתי הן תמימו' בזמן שישראל עושין רצונו של מקום ב"ה שזהו רצון הבורא שיהיו כ"י בלב אחד כאיש אחד באהבה ואחוה ואח"כ הביא המדרש ד"א והבאתם את העומר ר"ל ע"י אחדות תוכל לבוא בחג השבועות שהוא הקרבות העומר להשגות התורה כנ"ל.